

KAVAFISZ-VÁLTOZAT

lekerültek róla az ékszerek, a karkötő maradt,
rózsafüzér vagy tibeti imaszámláló egyre megy,
körbejár az idő, ha rászánja magát, hogy
megtisztítsa lelkét a bűntől, ha van neki,
forгатja tenyerében a szemeket, de maradjon
titok az utcanép előtt, a zajongó, magányos
tömeg orrára nem köti, csak megy előre a porban
az úton, a tisztaságot keresi, valahol a belső zugban
kutatja, a csendben, a gonoszt a botjával űzi el,
tömjént lélegzik hozzá, szavakat motyog,
talán messzebbre jut velük, keresi a nagy Ismeretlent,
holott olvasta, hallotta, benne létezik, de hiába,
a kétely az űr hidegébe löki, majd megmelegszik
Szirakuza forráságában, míg koldul a katedrális
előtt, ezt hiszi, így a földön jár, míg megengedi,
ki dönt erről, hogy megtegye, amíg teheti